

There are no translations available.

Μετά την επιτυχία της έκθεσης ζωγραφικής της «Μύρτιδος» στη “Magna Gallery” την Τετάρτη, 8 Δεκεμβρίου 2010, η έκθεση φιλοξενήθηκε για δύο μήνες στο Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης.

Να συνοδεύει η ζωγραφική έκθεση «Μύρτις», την έκθεση «Μύρτις: πρόσωπο με πρόσωπο με το παρελθόν» ήταν πρόταση της Διευθύντριας του Αρχαιολογικού Μουσείου Θεσσαλονίκης, κυρίας Πολυξένης Αδάμ – Βελένη.

Είναι σπάνιες οι φορές που μία αρχαιολογική έκθεση συνοδεύεται από μια σχετική έκθεση ζωγραφικής και να συνυπάρχουν σε Αρχαιολογικό Μουσείο.

Ευχαριστώ όλους όσους συνέβαλαν για να πραγματοποιηθεί η διπλή αυτή η έκθεση, και την κυρία Πολυξένη Αδάμ – Βελένη επιπλέον για τον πίνακα που ζωγράφισε και δώρισε στη «Μύρτιδα».

Μανώλης Ι. Παπαγρηγοράκης

Επιμέλεια και σχεδιασμός έκθεσης: Ελπίδα Μαυροβίτου

Φωτισμός: Στέλιος Καραμπίκας

Το ταξίδι του σχεδιασμού της εικαστικής έκθεσης «Μύρτις»

Μια μικρή Αθηναία ταξιδεύει στο Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης με την έκθεση “Μύρτις: πρόσωπο με πρόσωπο με το παρελθόν”

. Στη συνέχεια, στο ταξίδι αυτό προστίθεται και μια παρέα καλλιτεχνών με την εικαστική έκθεση

“Μύρτις”

. Αφετηρία της έκθεσης υπήρξε το ίδιο το αρχαιολογικό εύρημα της Μύρτιδας, από το

οποίο οι καλλιτέχνες εμπνεύστηκαν να δημιουργήσουν νέα έργα ή επέλεξαν από τα υπάρχοντα έργα τους.

Η διευθύντρια του Μουσείου κ. Πολυξένη Αδάμ-Βελένη προσέφερε τον χώρο για την πραγματοποίηση και αυτής της έκθεσης: μία αίθουσα περιοδικών εκθέσεων με ορθογώνια κάτοψη. Από τους δύο τοίχους «αναδύονται» δέκα επιφάνειες τοποθέτησης εκθεμάτων και να “σπάει” η γραμμικότητα του χώρου.

Εδώ ξεκινά και η δική μου συμβολή ως μέλος της ομάδας υλοποίησης της έκθεσης. Η πρώτη προσέγγιση έργων και χώρου έγινε μέσω του δημοσιευμένου καταλόγου. Τα ίδια τα έργα έγιναν ο οδηγός για τον τελικό σχεδιασμό και την προσαρμογή της έκθεσης στον συγκεκριμένο χώρο του Μουσείου.

Με το σκεπτικό ότι το νήμα που διατρέχει την έκθεση είναι ότι πολλοί καλλιτέχνες ανεξάρτητα από ηλικία, σχολή, καταξίωση συνενώνονται και προσφέρουν όλοι μαζί για τη Μύρτιδα, τοποθετήσαμε πρώτο το πορτρέτο της Μύρτιδας του Γιάννη Σταύρου και στη συνέχεια με αλφαβητική σειρά των καλλιτεχνών τα υπόλοιπα έργα.

Για τις επιφάνειες των κατασκευών και των τοίχων επιλέξαμε ένα φυσικό και ουδέτερο χρώμα, αυτό του μανιταριού. Άλλωστε επιδίωξή μας ήταν να αναδεικνύονται τα έργα με το χρώμα, το φως και την κίνησή τους. Παράλληλα, ολοκληρώθηκαν και οι απαραίτητες τεχνικές εργασίες και επεμβάσεις στον χώρο.

Ως συνήθως, ο αρχικός σχεδιασμός της έκθεσης διαφοροποιήθηκε την ημέρα του στησίματος, κυρίως, λόγω της παρουσίας των ιδίων των έργων μέσα στον χώρο. Στις προεξέχουσες επιφάνειες τοποθετήσαμε τα έργα μεγάλου μεγέθους. Στις υπόλοιπες επιφάνειες των τοίχων δημιουργήθηκαν σύνολα έργων: ξεκινήσαμε με έργα εμπνευσμένα από την Μύρτιδα ως παιδί και τις ζωγραφιές παιδιών-καλλιτεχνών, και συνεχίσαμε με έργα με θέματα όπως η παιδική αθωότητα, η φύση, η δημιουργία, το μέλλον των παιδιών κλπ. Τέλος, στον ελεύθερο χώρο, σε περίοπτη θέση επάνω σε βάθρο, τοποθετήθηκαν τα δύο γλυπτά της έκθεσης.

Συνδυάζοντας ιδέες και απόψεις, φτάσαμε αισίως στο τελικό αποτέλεσμα και στην ολοκλήρωση της έκθεσης. Αυτή η ημέρα ήταν σημαντική και για έναν επιπλέον λόγο:

συνάντησα για πρώτη φορά τον καθηγητή κ. Μανώλη Παπαγρηγοράκη και γνώρισα τον άνθρωπο. Τον ευχαριστώ για τη συνεργασία που είχα μαζί του και για τη δυνατότητα που μου έδωσε να βάλω και εγώ ένα μικρό λιθαράκι στο ταξίδι αυτό.

Ζώντας αυτή την εμπειρία και έχοντας μόνιμα στο μυαλό μου το αιώνιο χαμόγελο αυτού του κοριτσιού, βγήκε το παιδί που είχα και εγώ μέσα μου. Πήρα τα χρώματα και έπαιξα πάνω στο χαρτί. Έτσι, επανασχεδίασα την έκθεση, στην τελική της εφαρμογή, ζωγραφίζοντας όλα τα έργα σε μικρογραφίες -ας με συγχωρήσουν για το αποτέλεσμα οι καλλιτέχνες!

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να αναφερθώ στον συνάδελφο Στέλιο Καραμπίκα, που συνέβαλε καθοριστικά με ιδέες και τεχνικές λύσεις, όπως επίσης να ευχαριστήσω τις αρχαιολόγους Λιάνα Στεφανή, Αγγελική Κουκουβού και Ελευθερία Ακριβοπούλου για την εμπιστοσύνη που μου δείξαν.

Και πάλι ευχαριστώ τον κ. Μανώλη Παπαγρηγοράκη, τους καλλιτέχνες και, φυσικά, την διευθύντρια μου κ. Πολυξένη Αδάμ-Βελένη.

Ελπίδα Μαυροβίτου

